

Article 83 El metge no prestarà els serveis professionals en cap empresa o institució que no li permeti respectar els seus deures ètics i deontològics.

Article 118 El metge té el deure d'estalviar al màxim possible els mitjans posats al seu abast, siguin públics o no, sense però privar mai el pacient d'allò que sigui necessari per a una bona qualitat de l'assistència.

Creiem doncs, que la retribució variable pot ser una eina de gestió destinada a incentivar al professional amb l'objectiu final de millorar l'atenció al malalt i implicar al metge en la utilització dels recursos destinats a la atenció sanitària amb la màxima eficiència i que solament la aplicació d'aquests objectius pot entrar en conflicte en casos concrets i individuals, la millor manera de evitar-los és amb la participació activa dels propis professionals en el seu desplegament i la seva corresponsabilització, que evidentment estarà influïda pel seu grau de participació.

A tall d'exemple podríem valorar que respecte de la medicació induïda, si el metge considera, com vostès diuen en el seu escrit, que substituir un fàrmac del metge especialista "pot comportar un petit estalvi o un avantatge de qualitat", està plenament autoritzat a fer-ho, tal com queda reflectit en els següents articles del Codi de Deontologia:

Article 47 El metge no emprarà procediments ni prescriurà medecines amb les quals no estigui degudament familiaritzat i que no estiguin basades en l'evidència científica o en l'eficàcia clínica, encara que el pacient hi consenti.

Article 52 El metge, en els casos en què la demanda de mitjans terapèutics sigui superior a la seva disponibilitat, haurà de decidir basant-se en criteris mèdics i bioètics.

Article 54 El metge, quan estableixi un tractament, ha de basar-se en el benefici per al malalt i el correcte ús dels recursos sanitaris i no ha d'estar influït per mesures restrictives inadequades ni per incentius, invitacions, subvencions o altres ajuts...

En conclusió, i tenint en compte les consideracions prèvies, les DPO com a sistema de retribució variable i d'adscripció voluntària no es poden considerar contràries als plantejaments ètics i deontològics, sempre i quan en el seu desenvolupament des del principi de justícia i per tant d'eficiència i d'equitat, preservin la qualitat assistencial, els drets dels malalts i la llibertat del metge per actuar en benefici del pacient.